

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

1789 - Ανταρσία του Μπάουντι: Ο κυβερνήτης Γουίλιαμ Μπλάι και 18 ναύτες αφήνονται σε μία βάρκα ενώ το πλήρωμα των ανταρτών επιστρέφει για σύντομο χρονικό διάστημα στην Ταϊτή και στη συνέχεια σαλπάρει για τα νησιά Πίτκαιρν.

1945 - Ο Μπενίτο Μουσολίνι και η ερωμένη του Κλαρέττα Πετάτσι συλλαμβάνονται και εκτελούνται από μέλη του Ιταλικού Κινήματος Αντίστασης ενώ επιχειρούν να φύγουν από την Ιταλία.

1947 - Ύψωση της Ελληνικής Σημαίας στο αρματαγωγό Αξιός στη Σκωτία.

1952 - Τίθεται σε ισχύ η Συνθήκη του Σαν Φρανσίσκο, με την οποία τερματίζεται η περίοδος κατοχής της Ιαπωνίας από τις Συμμαχικές Δυνάμεις.

1965 - Αμερικανικά στρατεύματα αποβιβάζονται στη Δομινικανή Δημοκρατία για να αποτρέψουν την εγκαθίδρυση μίας κομμουνιστικής δικτατορίας.

1969 - Ο Σαρλ ντε Γκολ παραιτείται από Πρόεδρος της Γαλλίας.

1978 - Ο Πρόεδρος του Αφγανιστάν, Μοχάμεντ Νταούντ Χαν, απομακρύνεται από το αξίωμά του και δολοφονείται σε πραξικόπημα που πραγματοποιήθηκε από κομμουνιστές.

1993 - Το αεροπλάνο που μετέφερε την εθνική ομάδα ποδοσφαίρου της Ζάμπια στο Ντακάρ της Σενεγάλης, για τα προκριματικά του Παγκοσμίου Κύπελλου του 1994, εκρύνεται στον αέρα, κοντά στο Λιμπερβίλ της Γκαμπόν. Καί οι 30 επιβάτες της πτήσης βρήκαν τραγικό θάνατο.

1998 - Εκλέγεται ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος.

Γεννήσεις

1878 - Λάιονελ Μπάριμορ, Αμερικανός ηθοποιός

1889 - Αντόνιο ντι Ολιβέιρα Σαλαζάρ, Πορτογάλος πολιτικός

1908 - Όσκαρ Σίντλερ, Γερμανός επιχειρηματίας

1937 - Σαντάμ Χουσεΐν, Ιρακινός πολιτικός

1941 - Νίκος Μαστοράκης, Έλληνας σκηνοθέτης και δημοσιογράφος

1974 - Πενέλοπε Κρουζ, Ισπανίδα ηθοποιός

Θάνατοι

1813 - Μιχαήλ Κουτούζοφ, Ρώσος στρατιωτικός

1851 - Έντουαρντ Κόδριγκτον, Άγγλος ναύαρχος

1915 - Ιερώνυμος Βαρλαάμ, Κύπριος λόγιος

1945 - Μπενίτο Μουσολίνι, Ιταλός δικτάτορας

1945 - Κλαρέττα Πετάτσι, Ιταλίδα ερωμένη του Μπενίτο Μουσολίνι

1953 - Βασίλειος Αργυρόπουλος, Έλληνας ηθοποιός και μεταφραστής

1958 - Λουκάς Σακελλαρόπουλος, Έλληνας στρατιωτικός και πολιτικός

1986 - Σπύρος Μουστακλής, Έλληνας στρατιωτικός

2000 - Αλέξης Παπαλέξης, Έλληνας αντιστασιακός και πολιτικός

2004 - Δημήτριος Τσάκωνας, Έλληνας κοινωνιολόγος και πανεπιστημιακός

2005 - Οδυσσεάς Δημητριάδης, Έλληνας μουσικός

2015 - Βασίλης Δημητρίου, Έλληνας συνθέτης

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Ο νόμος της ζούγκλας στις σχέσεις των κρατών, η περίπτωση της Ουκρανίας



Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Ο Ντμίτρο Ντόντσοφ (1883-1973) στο βιβλίο του «Εθνικισμός» (1926), προώθησε τις αξίες ενός «ολοκληρωτικού φασισμού», σύμφωνα με τις οποίες έπρεπε να δημιουργηθεί μια ιεραρχική κάστα που να μην αναγνωρίζει ούτε έλεος ούτε ανθρωπιά προς το άτομο.

Στο προηγούμενο άρθρο, αναφερθήκαμε στα αντιθετικά πολιτικά ιδεολογικά κινήματα, που αναπτύχθηκαν στην Ουκρανία κατά το παρελθόν τα οποία δίχασαν τη χώρα. Οι κεντρικές δυνάμεις της Ευρώπης, σε συνεργασία με το Βατικανό, επιχειρήσαν μέσω του προσπλυτισμού στην Ουνία, να φέρουν σε πέρας ένα παλιό σχέδιο διείσδυσης στη Ρωσία μέσω ενός ισχυρού ουκρανικού κινήματος που θα έπαιζε τον ρόλο του «δούρειου ίππου». Το σχέδιο αυτό ήταν μέρος της γερμανικής εθνικιστικής πολιτικής “Drang nach Osten”. Εφαλτήριο γι’ αυτή την πολιτική ήταν οι δυτικές καθολικές περιοχές της Ουκρανίας, στις οποίες οι γερμανοί είχαν αναπτύξει παραστρατιωτικές φασιστικές εθνικιστικές οργανώσεις. Από τους πιο σημαντικούς αρχηγούς αυτών των οργανώσεων, υπήρξαν Μικόλα Μιχνόβσκι (1873-1924), και ο Ντμίτρο Ντόντσοφ (1883-1973). Ο δεύτερος υπό την επίδραση των δυτικοευρωπαϊκών φασιστικών ιδεών, στο βιβλίο του «Εθνικισμός» (1926), προώθησε τις αξίες ενός «ολοκληρωτικού φασισμού», σύμφωνα με τις οποίες έπρεπε να δημιουργηθεί μια ιεραρχική κάστα που να μην αναγνωρίζει ούτε έλεος ούτε ανθρωπιά προς το άτομο. Η θέληση να επικρατεί της λογικής. Η φυσική δύναμη να αρνείται τη δύναμη της επιστήμης. Η βία των ισχυρών είναι ιερή έναντι των αδύναμων. Θετική είναι η εδαφική επέκταση. Ο ρατσισμός και ο φανατισμός, η σκληρότητα, ο αμοραλισμός και το μίσος προς τον ξένο είναι αναγκαία προς την αντιμετώπιση των εχθρών. Οι αταβιστικές αυτές αντιλήψεις, έβρισκαν γόνιμο έδαφος ανάπτυξης στα πιο φτωχά στρώματα του πληθυσμού, που θεωρούσαν πως η δική τους υποβάθμιση, θα άλλαζε με την εξόντωση των «ξένων» και των «διαφορετικών». Οι ιδέες αυτές υιοθετήθηκαν και προωθήθηκαν δραστήρια πριν και μετά τον Πρώτο παγκόσμιο Πόλεμο, από την κύρια φασιστική ουκρανική οργάνωση (OUN). Ενδεικτικό της υποκρισίας των δυτικών συμμάχων, που πολέμησαν τους Γερμανούς στον Πρώτο και τον Δεύτερο, Παγκόσμιο Πόλεμο, είναι πως, όταν ο αρχηγός αυτής της φασιστικής Οργάνωσης, (ο Ντόντσοφ) συνελήφθη στον αμερικανικό τομέα της Γερμανίας, και οι Σοβιετικοί ζήτησαν την έκδοσή του, ως εγκληματία πολέμου, οι αμερικαν-

νοί αρνήθηκαν να τον παραδώσουν και τον προστάτευσαν παρέχοντάς του άσυλο στον Καναδά!.

Η Γερμανία πριν και κατά τη διάρκεια του Πρώτου παγκόσμιου Πολέμου, χρηματοδότησε αφειδώς αντιρωσικές οργανώσεις και εφημερίδες. Υπό τη γερμανική ανώτατη διοίκηση, δημιουργήθηκε ειδικό «Τμήμα για την Απελευθέρωση», με επικεφαλής τον κόμη Μπόγκντάν Χάτεν-Τζάποκι που συντόνιζε τις δραστηριότητες των αυτονομιστικών κινήματων. Στην Αυστρία, το ουκρανικό κίνημα, συντόνιζαν στο ανώτατο επίπεδο, ο διάδοχος του θρόνου Φρειδερίκος Φερδινάνδος και το Υπουργείο Πολέμου. Συγκροτήθηκε και Λεγεώνα Ουκρανών Τυφεκιοφόρων του Σιτς (USS), με σκοπό τη συμμετοχή της στον αυστριακό στρατό. Μάλιστα οι Ουκρανοί εθνικιστές συντόνισαν κοινή απόβαση Τούρκων και Ουκρανών στην Οδησό, η οποία ναυάγησε λόγω των αντιτουρκικών αισθημάτων του ντόπιου πληθυσμού. Την περίοδο αυτή έκλεισαν ρωσικά σχολεία και ορθόδοξες εκκλησίες, απαγόρευσαν τις ορθόδοξες λειτουργίες κατέσχεσαν ρωσικές φοιτητικές βιβλιοθήκες και έκλεισαν σχεδόν όλες τις ρωσικές οργανώσεις.

Όπως έχουμε πει, ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος, ήταν σύγκρουση των μεγάλων δυνάμεων, που οι οικονομίες τους αναζητούσαν είτε την επέκταση, είτε την προστασία των κεκτημένων από την Γερμανία που ζητούσε κομμάτι της πίτας. Η προσπάθεια να διεμβολίσουν την Ρωσία είτε υπό τσαρικό καθεστώς, πρώτα και κομμουνιστικό μετά, δείχνει ότι το κεφάλαιο δεν έχει ιδεολογία, το ενδιαφέρει η επικράτηση μέχρι εξόντωση των αντιπάλων για τον τελικό σκοπό που είναι η οικονομική επικράτηση. Η Ουκρανία καθώς βρέθηκε στη δίνη του κυκλώνα των αντιθέσεων των μεγάλων δυνάμεων, υπέστη ο πληθυσμός της, τα πάνδεινα με απανωτούς εμφύλιους πολέμους. Όπως έχει γράψει ο Ουκρανορώσος συγγραφέας Μιχαήλ Μπουλκάκωφ, σε ένα του κείμενο, με τον τίτλο «Η Πόλη του Κιέβου», όπου δίνει μια γλαφυρή εικόνα του χάους που επικράτησε τότε, έγιναν 18 πραξικοπήματα με εναλλαγές στην εξουσία, και διαφορετικούς στρατούς να παρελαύνουν καταλαμβάνοντας την πόλη για μικρό ή μεγάλο διάστημα.

Την άλλη Παρασκευή, Η Ουκρανία κάτω από το σταλινικό καθεστώς.